

ת"פ 33446/10/18 - מדינת ישראל נגד מתן יעקב צברי, ט/ 9093246 קולינס אודו (עציר) - נדון, דבורה פלינטו (עציר) - נדונה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 33446-10-18 מדינת ישראל נ' צברי(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת דנה מרשק מרום
מדינת ישראל - באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד
הינד נבולסי

המאשימה

נגד

1. מתן יעקב צברי (עצור/אסיר בפיקוח) -
ע"י עו"ד ארז צברי
2. ט/ 9093246 קולינס אודו (עציר) - נדון
3. דבורה פלינטו (עציר) - נדונה

הנאשמים

גזר דין

כתב-האישום

1. הנאשם 1 [להלן: "הנאשם"] הודה בעובדות כתב אישום מתוקן, שגובש במסגרת הסדר דיוני לאחר שנשמעו מספר עדי תביעה, והורשע בעבירות של **סיוע לייבוא סם מסוכן** לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג- 1973 (להלן: "פקודת הסמים") יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 [להלן: "חוק העונשין"], **סחר בסם מסוכן** לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים, ו**קשירת קשר לפשע** לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין.

2. מכתב האישום המתוקן עולה, כי נאשם 2 הוא נתין ניגריה ששהה בישראל באשרה בתוקף בעת הרלבנטית, נאשמת 3 אזרחית ברזיל והנאשם הוא אזרח ישראלי.

החל מחודש דצמבר 2017 ועד למועד הגשת כתב האישום (אוקטובר 2018), סחרו הנאשם ונאשם 2 בסם מסוג קוקאין בכך שמכרו את הסם לאחרים, שזהות אחד מהם ידועה, בהזדמנויות שונות.

עובר ליום 25.9.18, במסגרת פעילות הסחר בסמים, קשר נאשם 2 קשר עם אחרים המכונים "אייקי" ו"פרנדה", שזהותם אינה ידועה, לייבא סמים מסוכנים מברזיל לישראל באמצעות נאשמת 3. במסגרת הקשר סוכם כי הנאשם יסייע לנאשם 2 לייבא סמים, וכי יחדיו יאספו את הסמים מנאשמת 3 עם הגעתה לישראל.

במסגרת הקשר, ביום 25.9.18 אספו המכונים "אייקי" ו"פרנדה" את נאשמת 3 לבית באזור סאן פאולו בברזיל, שם הכניסה נאשמת 3 לגופה בבליעה 100 זרגים שהכילו קוקאין במשקל של 459.11 גרם, ובנוסף החדירה לאיבר מינה קוקאין במשקל של 153.69 גרם.

הנאשמת 3 טסה לישראל דרך אדיס אבבה, וביום 26.9.18 בשעה 04:00 לערך, נחתה בישראל כשהיא נושאת בגופה את הסמים.

ביום 27.9.18 יצר עם נאשמת 3 אדם שהזדהה כחבר של "אייקי" ועדכן אותה כי "גבר לבן" יגיע תוך 20 דקות לאסוף את הסמים מחדר 101 מהמלון בו שהתה בתל-אביב.

במסגרת הקשר, לאחר סיכום מוקדם עם נאשם 2 ועל מנת לסייע לנאשם 2 לייבא סמים, ובמטרה לאסוף את הסמים לשם סחר בצוותא, הגיע הנאשם בשעה 19:20 לערך לחדר 101 במלון, שם נעצר על ידי המשטרה.

3. באשר למעורבים האחרים: על הנאשם 2, שהורשע בביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין, ייבוא סם לפי סעיף 13 +19א לפקודת הסמים וסחר בסם מסוכן לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים הוטל עונש מאסר בפועל מוסכם על בסיס הסדר טיעון לתקופה של 31 חודשים לצד עונשים נלווים.

על נאשמת 3, בלדריה הסמים, שהורשעה בביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין וייבוא סם לפי סעיף 13 +19א לפקודת הסמים הוטל עונש מאסר בפועל מוסכם על בסיס הסדר טיעון לתקופה של 24 חודשים לצד עונשים נלווים.

תסקיר שירות המבחן

4. במסגרת ההסדר, הנאשם נשלח בהסכמה לקבלת תסקיר שירות המבחן.

5. מהתסקיר מיום 25.12.19 למדתי, כי הנאשם כבן 34 שנים, נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לשני ילדים בגילאים 3 ו-6. עד למעצרו התגורר עם אשתו וילדיו בתל אביב, ולאחר שהועבר למעצר בתנאי איזוק התגורר בבית הוריו, כשהם אלו שנשאו בעול הפיקוח. בעל השכלה של 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות, שירת שירות צבאי מלא, ולדבריו נשפט פעם אחת בגין נפקדות והוא נאסר לחמישה ימים.

עד למעצרו עבד בעסק פרטי בתחום הסלולר, כשקדמה לכך היסטוריה תעסוקתית יציבה במספר מסגרות. את הנאשם 2 הכיר במפעל ממתקים, שם עבד 5 שנים. אשת הנאשם עובדת כמזכירה רפואית, ומאז מעצרו של הנאשם עובדת רוב שעות היום ונושאת בעול הפרנסה.

הנאשם התייחס לאכזבת אשתו ממנו נוכח מעורבותו עם החוק ולהשפעת מעצרו על הקשר ביניהם, כשנראה שאשתו מתמקדת בהישרדות כלכלית וטיפול בילדים כמעט לבדה, והוא נפגש עם אשתו וילדיו כל יום בבית הוריו.

בהתייחסותו לעבירות, הנאשם לקח אחריות על מעשיו, אם כי תופס עצמו כחסר משמעות במערך המשומן של הספקת הסמים. היה ער לפסול במעשיו, אך לא הביא בחשבון את משמעות הסיכון בו העמיד את עצמו, ולא עסק בשאלות מוסריות ובסיכון החברתי הכולל שבמעשיו. בעקבות פתיחת עסק קודם בו הפסיד סכומי כסף גבוהים, היה ממוקד בחיפוש אחר רווח קל והיה שקוע בסגירת חובותיו. שלל היכרות קודמת עם נאשמת 3. מהתייחסותו ניתן היה להתרשם כי ממוקד בכך שפעל באופן שולי תקופה קצרה בלבד ולא באופן מתמשך, ונוטה לראות בנאשם 2 דומיננטי ממנו ובעל הקשרים השוליים בחו"ל.

במסגרת צו פיקוח מעצרים, מיום 11.2.19 השתתף בקבוצה טיפולית לעצורי בית, הגיע באופן קבוע, שיתף בקשייו, והיה ממוקד בעיקר בהיעדר מסגרת תעסוקתית יציבה. ניכר היה, כי עד למעצרו היה המפרנס העיקרי, וחויית המעצר הציפה בו תחושות מתח ולחץ. שלל שימוש בסמים, ובדיקת שתן הצביעה על ניקיון משרידי סם.

בקשר עם השירות עלו קשייו של הנאשם להכיר בחלקיו המכשילים שבאו לידי ביטוי בעבירות, ולהתבונן באופן מעמיק בחומרת מעשיו. להתרשמות השירות אין מדובר בחוסר קבלת אחריות על מעשיו או דפוסי חשיבה עברייניים, אלא על קושי הקשור לתפיסה עצמית נורמטיבית ומתפקדת, ונטייה הגנתית לטשטש את אופייה העברייני של התנהגותו, ובכלל זה את היותו חלק ממערך עברייני בממדים משמעותיים.

שירות המבחן התרשם מאדם בעל משפחה עם תפקוד תקין ונורמטיבי לאורך השנים, ועל אף חומרת העבירות אינו בעל קווי חשיבה עברייניים מושרשים. נראה כי התנהגותו משקפת קושי בהצבת גבולות פנימיים אל מול פיתוי לרווח בתקופה משברית ובעייתיות בתחום קבלת החלטות ובחירות בחיים.

לאחר שקילת גורמי הסיכון והסיכוי, ונוכח נכונותו של הנאשם להמשיך קשר עם שירות המבחן, כשהשתלבות בטיפול קבוצתי יכולה לקדם הפחתה בסיכון במצבו, ממליץ שירות המבחן לשקול הטלת עונש קונקרטי בדמות מאסר בדרך של עבודות חרף חומרת העבירות לצד לצו מבחן לשנה.

טיועוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה הדגישה את חלקו המשמעותי של הנאשם בשרשרת הסם, גם בשל העובדה שסחר בסם קשה יחד נאשם 2 במשך תקופה ארוכה מדצמבר 2017 ועד למעצרו בספטמבר 2018.

באשר לחלקו כקושר ומסייע לייבוא הסם נטען, כי על-פי פסיקת בית-המשפט העליון יש להרתיע את כל המעורבים בשרשרת הסם באמצעות ענישה מוחשית.

ב"כ המאשימה עתרה למתחם עונש הולם שנע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר, ולהטלת עונש המצוי בשליש התחתון של המתחם, בשל היעדר עבר פלילי והמלצת שירות המבחן. לטעמה, תכני התסקיר מעלים בעייתיות, שכן מדובר במי שאמנם לוקח אחריות על המעשים, אך תופס את עצמו כחסר משמעות במערך המשומן של

הספקת הסם, ממוקד בחיפוש אחר הרווח הקל, מציג את עצמו בצורה שולית באירוע וכמי שפעל בתקופה מאוד קצרה. בנוסף, נראה כי לנאשם קושי בהצבת גבולות פנימיים אל מול הפיתוי לרווח ונטייה הגנתית לטשטש את העבירה וההתנהגות העבריינית.

חלקו של הנאשם בפרשה והתקופה הממושכת בה סחר גם בסמים, מבלי להתעלם מכך שהכמות ומספר ההזדמנויות אינה ידועה, מביאים לכך שאין מקום לסטות ממתחם העונש ההולם ולהעמיד את העונש על מאסר לנשיאה בדרך של עבודות שירות כהמלצת שירות המבחן.

בנוסף, עתרה להשתתף קנס משמעותי על הנאשם, שהוא אזרח ישראלי, ובכך שונה הוא מנאשמים 2 ו - 3, עליהם לא הוטל קנס בשל היותם נתינים זרים.

7. הסניגור ציין שהנאשם היה במעצר מיום 27.9.18 ועד ליום 7.1.19, הועבר למעצר בתנאי איזוק מיום 7.1.19 ועד 18.9.19, ומאז מצוי בתנאים מגבילים.

בדיון טען, כי אין טעם בקביעת מתחם עונש הולם, שכן שאלת עונשו של הנאשם צריכה להיגזר מהעונשים שהוטלו על שני הנאשמים האחרים. בהמשך, שלח הודעה כתובה ובה עתר לקבוע מתחם שנע בין 9 ועד 24 חודשי מאסר.

הדגיש, כי הנאשם 2 הוא שהיה הפעיל בקשר עם חו"ל. הנאשם 2 נעצר רק בשל שיתוף הפעולה המלא של הנאשם שהגיע למלון ומסר לשוטרים את מספר הטלפון של נאשם 2.

הנאשם הוא אדם נורמטיבי, אשר אינו משתמש בסמים, בטרם מעצרו היה המפרנס העיקרי, ומאז אינו עובד כשכל הנטל נופל על אשתו והוא צבר חובות להוצל"פ.

הסניגור עתר לסטות ממתחם העונש ההולם לקולה, היות והוא עומד בתנאי של מי שקיים בעניינו סיכוי לשיקום. הסניגור ביקש להפנות למקרים אחרים שבהם ניתנו עונשים מקלים ללא רכיב של מאסר בפועל, במקרים שהמבצע היה חייל או בעל משפחה - של אדם נורמטיבי שכשל בתקופה מסוימת בחייו. עוד טען, כי חירותו של הנאשם כבר נשללה נוכח התקופה בה שהה במעצר ובהמשך במעצר בתנאי איזוק, כך שלמעלה משנה הוא כבר "משלם" על מעשיו.

לגישתו, החריגה מהמתחם אינה משמעותית, שכן גם אם יש להטיל עליו ענישה לתקופה של כ - 16 חודשים, בהתחשב בעונש המאסר שהוטל על נאשם 2, הרי שלאחר ניכוי תקופת המעצר והשליש, נותרה באופן מעשי תקופה קצרה שאותה יש לאפשר לו לשאת בדרך של עבודות שירות.

8. בדברו לבית-המשפט, מסר הנאשם: **"קודם כל אני מאוד מתבייש במה שעשיתי, זה לא שאני לא לוקח אחריות ואפילו מול שירות המבחן היה קשה לי להסביר מה אני מרגיש. אני לא חייתי חיים כאלה, גם לא בתי המשפט. היה לי קשה להגיד כמה רע אני מרגיש מאז ועד היום. הייתי בכלא 3.5 חודשים והיה לי ממש קשה שם, הרגשתי כאילו אני בגיהנום ואחרי שהשתחררתי הדבר היחיד שהחזיק אותי שהייתי הולך לשירות המבחן והשיחות שם כן עזרו לי,**

כן נתנו לי להבין את החומרה של המעשים שעשיתי. אני יכול לומר שאני רוצה לפצות את המשפחה שלי, את ההורים שלי והחיים של כולנו נעצרו והכל בגללי. מה שבטוח שאני לא אחזור בשום נסיבות לא משנה מה יקרה איתי." (עמ' 93 לפרוטוקול, שורות 2-8).

9. יצוין, כי מועד שימוע גזר-הדין היה קבוע לתחילת פברואר 2020, נדחה בשל אילוצים אישיים שלי, ובהמשך בשל התפשטות נגיף הקורונה. בין לבין, עתר הסניגור לשלוח את הנאשם לקבלת תסקיר עדכני, אך לא סברתי שיש צורך בכך והבקשה נדחתה.

דין והכרעה

10. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. הנאשם במעשיו פגע בערך המוגן של הגנה על שלום הציבור ובריאותו מפני הנזקים הנגרמים כתוצאה מהשימוש בסמים, כשהדברים נכונים ביתר שאת לגבי סם קשה מסוג קוקאין. סוג הסם, משך תקופת הסחר בסם והתכנון לסייע ביבוא סם קשה מחו"ל לישראל מבססים פגיעה בעוצמה גבוהה בערך המוגן, ולעניין זה יפים דבריו של כב' השופט הנדל:

"ייתכן ועבירות הסמים הקשים הן כה נפוצות עד שהתרגלנו אליהן, ואולי אף אבדה לנו הרגישות למחיר שלא רק החברה משלמת אלא גם המשתמש עצמו. הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו. על פי רוב, לאחר נטילת הסם חווה המשתמש תחושה חזקה של אופוריה. לאחר האופוריה מגיעה ההתרסקות, שמתאפיינת בתשישות, שינה, דיכאון ממושך - וצורך עז להשיג מנת סם נוספת. נמצא גם שהמוח מסתגל במהירות לאפקט האופוריה, וכתוצאה מכך המשתמש צורך כמויות הולכות וגדלות מהסם. הגדלת מנת הסם מעצימה את הפגיעה שנגרמת למשתמש ובכלל זאת פרנויה, פאניקה ושיבוש בפעילות החשמלית של הלב עד כדי פוטנציאל להתקף או לדום לב (עוד על השפעות הקוקאין ראו באתר

הרשות למאבק בסמים בכתובת:

<http://www.antidrug.org.il/pages/924.aspx>). הפגיעה ביחיד חוזרת חלילה לפגיעה בחברה. השימוש בסם מסוג קוקאין יוצר צורך להמשיך ולהשתמש. כתוצאה מכך עליו לחפש מקורות כספיים למימון רכישת הסם, לאו דווקא בדרכים חוקיות, תוך שהוא חווה הידרדרות מתמדת בתפקוד הפיזי והקוגניטיבי שלו.

בישראל - כמו בכל מדינות המערב - המאבק בסמים נמצא בעיצומו, והוא צפוי (כך נראה היום) לעבור עוד כפרת דרך ארוכה... די לומר כי אף חלק מהנוער נשאב אל תוך מערבולת הסמים. זהו נימוק נוסף לחומרת המעשים..." (ראו בע"פ 972/11 מדינת ישראל נגד יונה [4.7.12], בפסקה 4).

12. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות לפי סעיף 40ט(א) לחוק העונשין ייאמר, כי המדובר בפרשת סמים שכרוכה בתכנון לאורך כל התקופה ובה מספר מעורבים בארץ ובחו"ל.**

חלקה הראשון בסחר בסם מסוג קוקאין יחד עם הנאשם 2, נתין זר, במהלך תקופה ארוכה מדצמבר 2017 ועד ספטמבר 2018. המדובר בסחר בסם קשה במהלך כתשעה חודשים, כאשר הנאשם היה מבצע עיקרי יחד עם אחר. עם זאת, על-פי כתב-האישום המדובר בסחר בהזדמנויות שונות, והקיף הפעילות אינו יודע או ברור.

חלקה השני של הפרשה באירוע היבוא, בו היו מעורבים רבים בארץ ובחו"ל - לרבות נאשם 2, עמו סחר הנאשם בסם מסוג קוקאין. הנאשם 2 היה הגורם המקשר לחו"ל, כאשר הנאשם היה החוליה האחרונה במערכת יבוא סמים משומנת (כפי שהדבר עלה מעדותה של הבלדרית) שמקורה בברזיל, כשתפקידו כמסייע בא לידי ביטוי באיסוף הסמים מהבלדרית בארץ. בסופו של יום, קשירת הקשר בין כל המעורבים הביאה לחדירת סם קוקאין במשקל של 612 גרם ארצה, ובזכות פעילות משטרתית נמנעה העברתו למשתמשים בסם הקשה כך שלא נגרם נזק בפועל.

גם אם מעובדות כתב-האישום המתוקן עולה כי הנאשם 2 היה הדומיננטי בקשר ועמד בקשר עם הגורמים העברייניים בברזיל, עדיין עולה כי הנאשם היה מעורה עמוקות בעולם הסמים, עסק תקופה ארוכה בסחר בסם קשה ופעילותו זלגה לאחר מכן ליבוא אותו סם קשה, כשמילא תפקיד משמעותי במערכת הפצת הסם עם הגעת הסמים ארצה.

13. **לעניין מדיניות הענישה ייאמר באופן כללי, כי מפסיקת בית-המשפט העליון עולה מסר ברור באשר לצורך לנקוט בענישה משמעותית כלפי כל המעורבים בשרשרת הפצת הסמים, (כאשר הדברים נאמרו בהקשר של בלדרים המייבאים ומכניסים סמים לישראל):**

"על בתי המשפט לנקוט במדיניות ענישה משמעותית כלפי כל המעורבים בשרשרת הפצת הסמים, שכן רק בדרך זו ניתן יהיה לפעול למיגור התופעה. על אף העובדה כי המערערים שימשו כבלדרים, ולא עמדו בראש שרשרת הפצת הסם - הרי שהשיטה העומדת במרכז התופעה נשענת, במידה רבה, על נכונותם של המערערים ושכמותם לבצע את העבירות האמורות... מכאן עולה שמאבק בתופעת ההסתננות וייבוא הסמים לתחומי המדינה מחייב הרתעה אפקטיבית של כלל השותפים למבצעי ההברחה, המודעים לחומרת העבירות הכרוכות במכלול, וזאת באמצעות ענישה משמעותית שתאיין את כדאיות ביצוע המעשים האסורים." (ע"פ 7044/11 עבד נגד מדינת ישראל [17.6.12], פסקאות 8 ו-9).

וכן:

"פגיעתם של הסמים המסוכנים היא קשה ונרחבת, ביחידים ובציבור, ושומה לעשות ככל הניתן במסגרת המאבק בנגע הסמים. סם הקוקאין הוא מן המסוכנים שבסמים. המערערים יבאו כמות גדולה. ענישה מחמירה וכואבת היא הכרח בל יגונה" (ראו בע"פ 4008/11 אליזבת גוארדיה נגד מדינת ישראל, [6.3.12], פסקה 5).

14. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתחשב במדיניות ענישה זו ובנסיבות ביצוע העבירות, הכוללות: סחר בקוקאין במשך 9 חודשים יחד עם אחר בהזדמנויות שונות כשהיקף הפעילות אינו ידוע; סיוע לייבוא סם קוקאין מברזיל לישראל, כאשר בפועל נתפס קוקאין במשקל 612 גרם אשר לא הופץ.

15. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, עיינתי בפסיקה שהוצגה על-ידי ב"כ הצדדים ובפסיקה נוספת, ואציין את המרכזיים שבהם:

ע"פ 5146/14 עדי אורן נגד מדינת ישראל [5.2.15] (אליו התייחסו שני הצדדים): המערער הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של סיוע לעסקה אחרת בסם מסוכן, לפי סעיף 13 בצירוף סעיף 19א לפקודה וסעיף 31 לחוק העונשין, סיוע להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, שימוש בסם מסוכן והחזקת כלים. בית המשפט המחוזי קבע כי הבלדר הגיע לישראל מקולומביה, כשבגופו חצי קילו קוקאין במצב צבירה נוזלי, ארוז ב-25 קונדומים אותם הוא בלע. הבלדר שהה 9 ימים בבית מלון, ובתקופה זו פלט את הסמים מגופו. הבלדר יצר קשר באמצעות דואר אלקטרוני עם שולחיו מקולומביה לשם קבלת הנחיות. המערער הגיע לבית המלון בו שהה הבלדר, והסיעו לדירה בתל אביב, בהוראת גורם מחו"ל. הבלדר שהה בדירה משך לילה, ובזמן זה נרקחו הסמים והפכו מנוזל לאבקה. למחרת, בהתאם להנחיית הגורם מחו"ל, הסיע המערער את הבלדר לדירה אחרת, ובדרכם נעצרו השניים בידי המשטרה. ברכב נתפס כחצי קילוגרם אבקה של קוקאין.

המערער בן 44, נשוי ואב לשניים, ללא הרשעות קודמות, כאשר תסקיר שירות המבחן העלה גורמי סיכון, אך גם הליך טיפולי בשירות המבחן, בסופו התגבשה ההתרשמות כי הוא עבר תהליך אישי משמעותי וקיימים סיכויי שיקום.

נקבע מתחם ענישה שנע בין שנה לארבע שנות מאסר, ועל המערער הושת עונש של 24 חודשי מאסר בפועל וקנס על סך ₪ 7500 (כשייאמר, כי על הבלדר הוטלו 37.5 חודשי מאסר לריצוי בפועל).

ערעור על חומרת העונש התקבל באופן חלקי. גם לבית-המשפט העליון הוגש תסקיר חיובי. בית המשפט העליון קבע, שחלקו של המערער היה קטן באופן משמעותי מחלקו של הבלדר בביצוע עבירות הסמים, למערער לא הייתה מעורבות מוכחת ביוזמת הבאת הסמים לישראל, והסמים היו אמורים להימסר לגורם שלישי ולא למערער עצמו. חלקו של המערער הסתכם, לכן, במתן סיוע להעברת הסם בתוך גבולות המדינה, לאחר שפעולות היבוא והייצור הסתיימו לחלוטין. לאור חלקו כמסייע וסיכויי השיקום הגבוהים, בית-המשפט העליון הפחית מעונש המאסר בפועל שהוטל על המערער והעמידו על 16 חודשי מאסר.

במספר גזרי דין של בתי משפט מחוזיים, הושתו עונשי מאסר של 20, 22 ו- 30 חודשי מאסר, על נאשמים שהורשעו בעבירות של סיוע לייבוא סם מסוג קוקאין. מדובר בתיקים בהם הוצגה עמדה עונשית משותפת לצדדים, ובחלקם היה קושי ראייתי, ובחלקם התנהל הליך גישור (ראו למשל: ת"פ 23612-08-18 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נגד לב** [26.9.19], ת"פ 31164-02-16 (מחוזי ת"א) **מדינת ישראל נגד דרבאשי** [4.8.16], [6.7.16], בעניינים של נאשמים 3 ו- 4), ת"פ 6916-02-16 (מחוזי ת"א) **מדינת ישראל נגד לוי** ואח' [19.6.16]).

16. דוגמא לגזרי-דין נוספים, העוסקים בנאשמים שמעורבותם בשרשרת הסם היתה במדרג נמוך, כשעסקין בסם מסוג MDMA:

ת"פ 5775-02-18 (מחוזי באר-שבע) **מדינת ישראל נגד אלי תורג'מן** [1.11.18]: הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של סיוע לייבוא סם מסוכן, החזקת סם מסוכן וזיוף מסמך בנסיבות מחמירות. הנאשם סייע לאחר להזמין, תחת שם מזויף ולכתובת בעיר דימונה, חבילה ובה הוטמנו 8363 כדורי סם מסוכן מסוג MDMA. כשהגיעה החבילה לסניף הדואר, ביקש הנאשם מנהג מונית כי יאסוף את החבילה מהדואר תחת יפוי כוח מזויף, ותמורת תשלום. נהג המונית אסף את החבילה והעביר אותה לנאשם, וכשהנאשם גילה כי הנהג נעצר, ניסה הנאשם להשליך את החבילה מרכבו אך נעצר בעודו עושה כן. בית המשפט קבע כי מעשי הנאשם היו מתוכננים, וחלקו בעבירות, על אף שתרם תרומה של ממש להוצאתן לפועל, אינו העיקרי - וקבע מתחם עונש שנע בין 2.5 ל-5 שנות מאסר בפועל. הנאשם, בעל עבר פלילי, שיתף פעולה ואף הפליל את המעורב העיקרי בפרשה. מהתסקיר עלה, כי במצבים מסוימים עלול הנאשם לפעול בדרכים לא חוקיות על מנת לרצות את האחר. על הנאשם הושת עונש של 36 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 55366-02-17 (מחוזי מרכז-לוד) **מדינת ישראל נגד ציון** [29.11.19]: הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של קשירת קשר וייבוא סם מסוכן. הנאשם הנחה אדם בשם אבישי אזולאי להתכתב באמצעות אפליקציה אנונימית עם אחר אשר ינחה אותו באשר לאופן ייבוא הסם. הנאשם הוא שרכש עבור אזולאי כרטיסי טיסה לרומניה וחזרה, הזמין עבורו חדר במלון, הסיע אותו לשדה התעופה, ואף העביר לו כ- 200 דולר באמצעות Western Union. ברומניה, קיבל אזולאי לידי מזוודה ובה הוטמן סם מסוכן מסוג MDMA במשקל של כ- 3 ק"ג. בהכרעת-הדין נקבע במפורש, כי היוזמה למעשים לא היתה של הנאשם, אלא דווקא של אזולאי אשר לחץ עליו עד התרצה לסייע לו במעשיו, נקבע כי מטרת מעשי הנאשם הייתה לסייע לפעולותיו של אזולאי, ועל כן מעמדו הוא כשל מסייע בלבד. בית-המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 20 ל- 50 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם - אדם נעדר עבר פלילי שתפקודו היה נורמטיבי, אך שלא הודה ואף התקבל תסקיר ללא המלצה לטיפול, הושת עונש מאסר בפועל בן 30 חודשים.

17. בשוליהדברים יוער, כי בענייננו, ניתן לטעון שמעשי הנאשם עונים על ההגדרה המפורטת בסעיף 13 לפקודת הסמים, לפיה: "**לא ייצא אדם סם מסוכן, לא ייבא אותו, לא יקל על ייצואו או ייבואו...**". ואכן, בפסיקה נקבע, כי כאשר שאלת הסיוע מתעוררת על רקע הנורמה הספציפית הקבועה בסעיף 13

לפקודת הסמים, אין צורך להיזקק להגדרה של סיוע בסעיף 31 לחוק העונשין. זאת, לאור עמדת המחוקק, אשר ביקש להשוות בין דינו של מי שסוחר בסמים או מייבא אותם, לבין מי שמקל על ביצועם של אלו (לענין זה ראו, למשל: ע"פ 946/04 **מדינת ישראל נגד עובד** [11.8.04], פסקה 7; ע"פ 11331/03 **קיס נגד מדינת ישראל** [8.12.04], פסקה 38; ע"פ 3669/14 **גולן נגד מדינת ישראל** [18.12.16], פסקה 17).

בכל מקרה, היות וב"כ הצדדים לא טענו בעניין זה ועל רקע מכלול הנסיבות, החלטתי לכבד את ההסדר הדיוני בין ב"כ הצדדים, בגדרו הוסכם כי הנאשם יורשע בגין עבירת סיוע ליבוא סם תוך שימוש בסעיף 31 לחוק העונשין. ייאמר עוד, כי ניכר שהמתחם לו טענה התביעה הושפע מההסדר הדיוני וכן מהעונשים שהוטלו על שאר המעורבים, שכן הפסיקה שהובאה לעיל בפסקאות 15 - 16, הרלבנטית לפרשת הייבוא בלבד, ממחישה כי המדובר בעתירה מתונה ביותר ואף מקלה. הדברים אמורים ביתר שאת, כאשר עסקינן במי שסחר בסם מסוג קוקאין במשך תקופה לא מבוטלת, ועל כן - אמנם לא אחמיר במתחם מעבר לשנדרשתי, אך אני מאמצת את המתחם לו טענה התביעה **וקובעת כי נוכח עתירת התביעה מתחם העונש ההולם נע בין 18 - 36 חודשי מאסר בפועל** לכל העבירות המנויות בכתב-האישום, המהוות אירוע אחד לעניין תיקון 113 לחוק העונשין.

18. הסניגור אמנם טען למתחם שונה, אך בכל מקרה עתר לחרוג לקולה ממתחם הענישה שייקבע ולא להטיל על הנאשם מאסר בפועל, שכן למצער הוא עומד בתנאי של סיכוי לשיקום, כשהוא מתבסס בעיקר על האמור בתסקיר שירות המבחן.

19. סעיף 40ד(א) לחוק העונשין קובע, כי ניתן לסטות ממתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם באם קיים הליך שיקום שהסתיים, או באם נקבע כי יש סיכוי "של ממש" שהנאשם ישתקם. משמעות הסעיף בראי תכלית תיקון 113 לחוק העונשין היא, כי ישנם מקרים שבהם שיקולי שיקום יגברו על עיקרון ההלימה.

בפסיקת בית-המשפט העליון נקבע, כי ככל שהעבירה בה הורשע הנאשם ונסיבותיה חמורות יותר, כך גובר הנטל המוטל על הנאשם להראות הליך שיקומי מתקדם יותר, או סיכויי שיקום מובהקים יותר, כדי להצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם (ע"פ 9036/18 **פלוני נגד מדינת ישראל** [27.1.2020], בפסקה 19 וכן כל פסקי-הדין המוזכרים שם).

20. שוכנעתי, כי עניינו של הנאשם אינו נופל בגדר אותם מקרים שבהם יש ליתן מעמד בכורה לשיקולי שיקום. עיון בתסקיר שירות המבחן מעלה, כי הנאשם לא עבר הליך משמעותי המצדיק חריגה מהמתחם עד לכדי הימנעות מהטלת מאסר בפועל. על-פי האמור בתסקיר, עד היום ההליך הטיפולי כלל קבוצה טיפולית ל"עצורי בית" במסגרת צו פיקוח מעצרים. אמנם, עסקינן באדם שאינו בעל קווי חשיבה עברייניים מושרשים ועל פני הדברים נראה שתפקודו היה נורמטיבי במשך השנים, כשלא קיימת בעיית התמכרות לסמים. עם זאת, השירות מתרשם, שבקשר עם הנאשם עלו קשייו להכיר בחלקים

המכשילים שבאו לידי ביטוי בעבירות, ולהתבונן באופן מעמיק בחומרת מעשיו, כשקיימת נטייה הגנתית לטשטש את אופייה העברייני של התנהגותו, ואת היותו חלק ממערך עברייני. עמדה זו, לפיה הוא רואה עצמו כשולי באירועים, מקשה עליו להתבונן באופן מעמיק בסיכון הטמון בו כלפי עצמו ומשפחתו ולהעמיק בבחינת מאפייניו האישיותיים שתרמו להסתבכותו, כאשר עולה הסיכון להישנות התנהגותו במידה ויחווה מצבי תסכול וקושי כלכלי. נוכח מאפיינים אלו ועל רקע העבירות החמורות, סברתי שיש מקום לסיים את הדיון בעניינו ולא להיעתר לבקשת דחייה נוספת לצורך קבלת תסקיר משלים, כאשר את כל הנתונים העומדים לזכות הנאשם יש לזקוף בשקילת הענישה הראויה בתוך המתחם, אך לא בחריגה ממנו.

21. הנאשם נעדר עבר פלילי, שירת שירות צבאי מלא, בעל משפחה - נשוי ואב לשני ילדים קטנים. במהלך השנים, שימש כמפרנס עיקרי, ומאז מעצרו אשתו היא הנושאת בעול הפרנסה כאשר הוריו של הנאשם התגייסו למענו באופן ממש. אין כל ספק כי תהיה השפעה של ממש על בני משפחתו של הנאשם מעצם שליחתו אל מאחורי סורג ובריח, כפי שחווה כל משפחה שמי מבניה סרח וביצע עבירות.

עוד יש לקחת בחשבון את התקופה בה שהה מאחורי סורג ובריח ואת התקופה הממושכת בה שהה במעצר בתנאי איזוק ולאחר מכן בתנאים מגבילים, תקופה שהיתה קשה לכל בני משפחתו.

22. לקחת האחריות של הנאשם בבית-המשפט היתה איטית, ונשמעו לא מעט עדי תביעה. אמנם, כתב-האישום בעניינו רוכך ותוקן, אך התהליך בבית-המשפט משקף גם את הקשיים בנושא שעלו בשירות המבחן. לטענת הסניגור הנאשם 2 נעצר על רקע שיתוף הפעולה של הנאשם, מאחר ומסר את מספר הטלפון שלו עת נעצר במלון, וראיתי לנכון ליתן לכך משקל מוגבל בלבד.

23. נתונים אלו מביאים לכך, שיש להטיל על הנאשם עונש המצוי מעט מעל לרף התחתון של המתחם שקבעתי. בעת קציבת העונש, כמובן שאני לוקחת בחשבון את העונשים שנגזרו על הנאשמים 2 ו - 3, באבחנות המתבקשות, על רקע החלק השונה של כל אחד באירוע והנסיבות האישיות של כל אחד מהנאשמים. בנוסף, ברי כי קנה המידה העונשי שנקבע בחוק, לפיו היחס של מחצית העונש בין עונשו של המבצע העיקרי לבין עונשו של המסייע צריך על דרך-כלל להנחות את בית-המשפט בגזירת-הדין. יחד עם זאת, אין לומר כי מדובר ביחס שיש להקפיד על קיומו באורח דווקני ותיתכנה סטיות ממנו בשים לב לנסיבות המיוחדות של המקרה הנדון (ראו, למשל: ע"פ 4463/12 **ארנבורג נגד מדינת ישראל** [13.8.2012]; ע"פ 4592/15 **פדידה נגד מדינת ישראל** [8.2.2016], בסעיף לה'). במקרה זה, הסטייה ממחצית העונש לא תהיה משמעותית, ובכל זאת ראיתי לנכון לחרוג ממנה במעט לחומרה על רקע מדיניות הענישה ומתחם העונש ההולם שנקבע, וכן לאור חלקו של הנאשם כמבצע עיקרי בסחר בקוקאין בטרם לקח חלק בייבוא הסם, כמו גם לאור תכני התסקיר.

באשר לקנס ייאמר, כי באופן רגיל ראוי היה להטיל על הנאשם קנס, אולם היות ולא הוטל קנס על הנאשמים

האחרים, גם אם בנימוק שהם נתינים זרים, ראיתי לנכון לנהוג באופן דומה עם הנאשם.

24. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים לקולה ולחומרה, אני גוזרת את דינו של הנאשם כדלקמן:

20 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו: 27.9.18 ועד 7.1.19.

12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות סמים מסוג פשע; 3 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים עבירות סמים מסוג עוון.

הנאשם יתייצב לנשיאת מאסרו בבית סוהר הדירים ביום 1.7.20 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות וגזר-דין זה.

על ב"כ הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

התנאים הכספיים שהופקדו בתיקי המעצר הקשורים יעמדו בתוקפם עד להתייצבות הנאשם לריצוי עונשו, ובנוסף מוצא בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ עד לתום נשיאת עונש המאסר בפועל.

ניתן בזאת צו להשמדת הסמים; חפצים אישיים של הנאשם התפוסים יוחזרו לידי.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ט אייר תש"פ, 13 מאי 2020, במעמד הנאשם וב"כ הצדדים.